

ogift inom riket omkring omfördelningens förfall och förflyttning
till en annan riksrätt. Att det är därför att man i den här
beskrivningen har fört tillbaka till den förfallna rätten, för att därmed
lämna den gamla rätten som nu är förfallen. Detta är dock inte riktigt
sant, eftersom det är en rättsprincip att en rättsprincip inte kan
ändras. Detta är dock en rättsprincip som är förfallen, men den
är ändå ännu en rättsprincip.

N:o 33.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 Mars 1871, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion, angående eftergift af den
Rådmannen L. O. Peterson m. fl. ålliggande skyldighet att
erlägga ränta å ett Kronan tilldömdt ersättningsbelopp.*

(I. A.)

Uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt och till Stats-Utskottet remitterad motion (N:o 155) har Herr O. F. Brunberg föreslagit, att Riksdagen för sin del måtte medgifva, att Rådmannen L. O. Peterson i Carlskrona, Kapitenen vid flottans nya reservstat V. Kleman och Majoren vid Skärgårdsartilleriet L. Andersson befriades från att till Staten betala ränta å den summa af 10,992 R:dr 39 öre R:mt, som de i följd af felaktig tillämpning af besigtningsreglementet blifvit dömdé att till betäckande af Statens förlust inbetalा.

Enligt hvad uti en vid motionen fogad promemoria hufvudsakligen omförmåles, hade sistnämnde trenne personer i Juni månad 1860 verkställt besigtning på ett parti hampa, bestående af 800 centner, som af handelsbolaget under firma Palander & Comp. skulle till Kongl. Flottan levereras. Vid besigtningen blef hamppartiet godkändt och leverantören erhöll sin betalning. Sedermera yppades felaktigheter vid besigtningen. I anledningen deraf förordnades om ny besigtning, som verkställdes af andra personer. Dervid godkändes blott 385 centner 27 skålps. af hamppartiet; återstoden deraf kasserades. Undersökning om förhållandet egde rum vid Krigsrätt, hvarefter målet öfverlemnades till Krigshofrättens pröfning och afdömande. Genom utslag den 2 Augusti 1861 dömdes besigtningsmännen vid den första besigtningen för dervid begångna felaktigheter till kriminelt ansvar och förpligtades, en för alla och alla för en, att godtgöra den förlust, som Kronan kunde visas i följd af de utaf dem begångna felaktigheter hafva lidit eller framdeles komma att vidkännas. Detta utslag blef af Kongl. Maj:t under den 4 Februari 1862 fastställdt. Sedermera utfördes å Kronans vägnar talan i fråga om ersättningsbeloppet, först emot leverantören och besigtningsmännen gemensamt, men, sedan leve-

rantören blifvit frikänd, allena emot besigtningsmännen. Efter omvexlande domslut fingo besigtningsmännen, genom Hofrättens öfver Skåne och Blekinge dom af den 21 Maj 1869, sig ålagdt att, mot de det berättigades att fritt förfoga öfver den kasserade delen af hampen, som under rättegången förblef i Kronans vård, till Kronan utbetala hvad denna för samma del af hamppartiet utgifvit med 10,992 R:dr 39 öre, jemte 6 procent ränta från den dag utbetalningen egt rum, eller den 22 Juni 1860. Denna dom öfverklagades af besigtningsmänne^l, dock endast så vidt det rörde den fastställda räntan. Derjemte anhöllo de hos Kongl. Maj:t att, derest Hofrättens dom i den fullföljda delen skulle gillas, Kongl. Maj:t måtte täckas af gunst och nåd befria dem från utgifvande af berörda räntebelopp. Genom utslag den 13 Januari 1870 förklarade Kongl. Maj:t emellertid, att besigtningsmännen icke rätteligen iakttagit hvad för sakens underdåliga fullföljd dem ålegat och att till följd deraf hvad de anfört för vinnande af ändring i Hofrättens dom icke kunde komma under pröfning; dock öfverlemnades nådeansökningen jemte handlingarne i saken till Kongl. Sjöförsvars-departementet, på hvars underdåliga föredragning Kongl. Maj:t, i betraktande af hvad i saken förekommit, enligt nådigt Bref den 11 November 1870, förklarade sig icke hafva funnit skäl att vid ansökningen fästa nådigt afseende. Denna utgång antages, enligt berörda promemoria, möjligen hafva varit föranledd af det skäl, att Kongl. Maj:t icke kunnat efterskänka hvad numera utgjorde en Krönans genom domstols beslut fastställda fordran utan afstående af nådigt Proposition i ämnet till Riksdagen, hvarom dock uttrycklig anhållan icke blifvit i nådeansökningen framställd.

Då emellertid frågan så nyligen utgjort föremål för Kongl. Maj:ts pröfning i nådeväg, dervid alla de billighetsskäl, som till grund för motionärens framställning blifvit anförla, tagits i öfvervägande tillika med hvad de för Utskottet ej tillgängliga handlingarne i rättegångarne för öftright må innehålla, och då, i händelse den utgång frågan erhållit skulle, på sätt motionären antagit, hafva varit föranledd af ofvannämnda besigtningsmäns underlätenhet att uttryckligen anhålla om afstående till Riksdagen af nådigt Proposition i ämnet, det lärer vara vederbörande obetaget att hos Kongl. Maj:t ånyo framställa den underdåliga anhållan, hvartill billigt fog i saken kan förefinnas, hemställer Utskottet,

att motionärens framställning i ämnet för närvarande icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 Mars 1871.

På Stats-Utskottets vägnar:

Arvid Fr:son Posse.